ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 13ης Απριλίου 2011 *

Στην υπόθεση Τ-262/09,

Safariland LLC, πρώην Defense Technology Corporation of America, με έδρα το Jacksonville, Φλώριδα (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενη από τους R. Kunze και G. Würtenberger, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον D. Botis,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

DEF-TEC Defense Technology GmbH, με έδρα τη Φρανκφούρτη επί του Μάιν (Γερμανία), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους H. Daniel και O. Haleen, κατόπιν δε από τον Haleen, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 4ης Μαΐου 2009 [υπόθεση R 493/2002-4 (II)], αφορώσας διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Defense Technology Corporation of America και της DEF-TEC Defense Technology GmbH,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. E. Martins Ribeiro, πρόεδρο, Σ. Παπασάββα (εισηγητή) και A. Dittrich, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 6 Ιουλίου 2009,

έχοντας υπόψη το απαντητικό υπόμνημα του ΓΕΕΑ, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 13 Οκτωβρίου 2009,

έχοντας υπόψη το απαντητικό υπόμνημα της παρεμβαίνουσας, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 10 Νοεμβρίου 2009,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 22ας Σεπτεμβρίου 2010,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 19 Μαΐου 1995, η παρεμβαίνουσα DEF-TEC Defense Technology GmbH και η εταιρία Defense Technology Corporation of America, που διέπεται από το δίκαιο της Πολιτείας του Wyoming (ΗΠΑ) (στο εξής: εταιρία του Wyoming), συνήψαν συμφωνία διανομής κατά την οποία η πρώτη αναλάμβανε την υποχρέωση, μεταξύ άλλων, να πωλήσει το 50 % των μετοχών της σε φυσικό πρόσωπο υποδεικνυόμενο από τη δεύτερη ή σε νομικό πρόσωπο ανήκον στη δεύτερη και καθ' υπόδειξή της και να κατανέμει προϊόντα της τελευταίας, όπως τα σπρέι άμυνας που χρησιμοποιούνται στην Ευρώπη, έναντι προμήθειας 10 % εισπραττομένης εφ'όλων των πραγματοποιουμένων

πωλήσεων, καθώς και έναντι πιστωτικής διευκολύνσεως (στο εξής: συμφωνία της 19ης Μαΐου 1995).

2 Την 1η Ιουνίου 1996, ο πρόεδρος της εταιρίας του Wyoming δήλωσε, εξ ονόματος της τελευταίας, ως προς τα λεκτικά και εικονιστικά σήματα FIRST DEFENSE και FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR, ότι παραιτείται ρητώς από όλα τα δικαιώματα που ανήκαν σ' αυτήν όσον αφορά το ευρωπαϊκό έδαφος και συναίνεσε στην καταχώριση των εν λόγω σημάτων στην Ευρώπη, την οποία σχεδίαζε η παρεμβαίνουσα.

3 Στις 23 Αυγούστου 1996, η προσφεύγουσα Safariland LLC, πρώην Defense Technology Corporation of America, εξαγόρασε το ενεργητικό της εταιρίας του Wyoming. Η εκχώρηση αυτή περιλάμβανε την εμπορική επωνυμία Defense Technology Corporation of America, τα καταχωριθέντα στις Ηνωμένες Πολιτείες σήματα, τα οποία ανήκαν στην εταιρία του Wyoming, και τη σειρά προϊόντων σπρέι άμυνας.

4 Έως τον Ιούνιο του 1997, η παρεμβαίνουσα ελάμβανε τα σπρέι άμυνας FIRST DEFENSE της προσφεύγουσας και τα διένεμε στην Ευρώπη με το δικό της όνομα. Οι σχέσεις μεταξύ της προσφεύγουσας και της παρεμβαίνουσας τερματίστηκαν κατά τη διάρκεια του θέρους του 1997 ή στην αρχή του φθινοπώρου του ιδίου έτους.

5 Στις 16 Σεπτεμβρίου 1997, η παρεμβαίνουσα υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε [αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)].

6 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ήταν το εικονιστικό σήμα FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR (στο εξής: επίδικο σήμα), το οποίο εικονίζεται κατωτέρω:

7 Τα προϊόντα για τα οποία είχε ζητηθεί η καταχώριση υπάγονταν στις κλάσεις 5, 8 και 13 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών ενόψει καταχωρίσεως των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και ανταποκρίνονταν, για καθεμιά από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 5: «παρασκευάσματα φαρμακευτικά, κτηνιατρικά και προϊόντα υγιεινής· διαιτητικές ουσίες για ιατρικές χρήσεις, παιδικές τροφές· έμπλαστρα, υλικά επιδέσμων· υλικά σφραγίσεως δοντιών και οδοντιατρικό κερί· απολυμαντικά· παρασκευάσματα για την καταπολέμηση επιβλαβών ζώων και ζωυφίων· μυκητοκτόνα, παρασιτοκτόνα»·

— κλάση 8: «χειροκίνητα εργαλεία και μηχανήματα χειρός· όργανα κοπής, πιρούνια και κουτάλια· αιχμηρά όπλα· ξυράφια»·

— κλάση 13: «πυροβόλα όπλα, πυρομαχικά και βλήματα, αέρια και άλλα επιθετικά ή αμυντικά όπλα.»

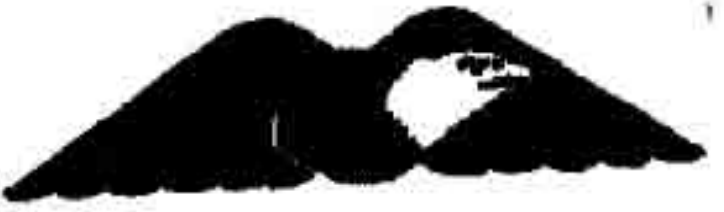
8 Η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο Κοινοτικών Σημάτων* αριθ. 93/1998 της 7ης Δεκεμβρίου 1998.

9 Στις 8 Μαρτίου 1999, η προσφεύγουσα άσκησε ανακοπή βάσει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 41 του κανονισμού 207/2009) κατά της καταχωρίσεως του επίδικου σήματος για τα προϊόντα που αναφέρονται ανωτέρω, στη σκέψη 7.

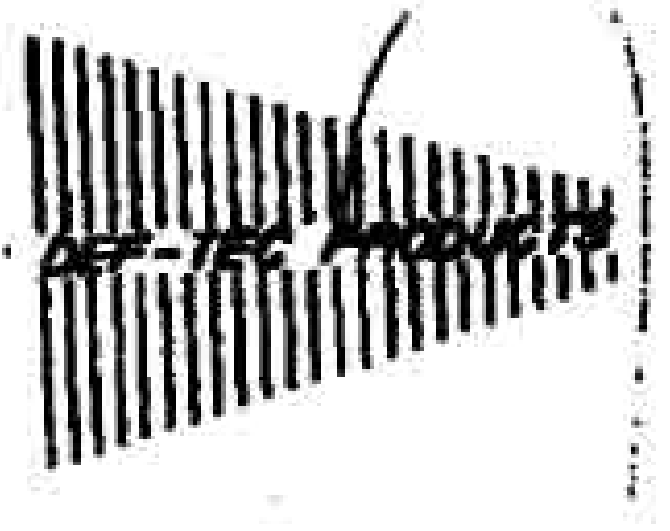
10 Προς στήριξη της ανακοπής, η προσφεύγουσα επικαλέστηκε ιδίως το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009), υποστηρίζοντας ότι η παρεμβαίνουσα ήταν αντιπρόσωπός της κατά την έννοια της διατάξεως αυτής και είχε ζητήσει χωρίς τη συγκατάθεσή της την καταχώριση σημείου σχεδόν πανομοιότυπου με τα ακόλουθα σήματα που είχαν καταχωρισθεί στις Ηνωμένες Πολιτείες:

— καταχώριση αριθ. 1763666, του λεκτικού σήματος FIRST DEFENSE για «αμυντικό μη εκρηκτικό όπλο υπό τη μορφή οργανικού ερεθιστικού αερίου συσκευασμένου σε δοχείο ψεκασμού», υπαγόμενο στην κλάση 13·

— καταχώριση αριθ. 1885967, του εικονιστικού σήματος που συνίσταται σε αναπαράσταση ιπταμένου αετού για προϊόντα της κλάσεως 13, που εικονίζεται κατωτέρω:

— καταχώριση αριθ. 1792165, του εικονιστικού σήματος που περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο «def-tec products», που εμφανίζεται εντός τριγωνικού σχήματος για σειρά προϊόντων της κλάσεως 13, το οποίο εικονίζεται κατωτέρω:

11 Με απόφαση της 21ης Μαρτίου 2002, το τμήμα ανακοπών δέχθηκε εν μέρει την ανακοπή καθόσον αυτή είχε στηριχθεί στο άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 και καθόσον αυτή αφορούσε τα «λευκά όπλα», τα υπαγόμενα στην κλάση 8, και τα «πυρομαχικά, βλήματα, συσκευές ψεκασμού ερεθιστικών ουσιών, άλλα αντικείμενα για επίθεση ή άμυνα», τα υπαγόμενα στην κλάση 13.

12 Στις 21 Μαΐου 2002, η παρεμβαίνουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, βάσει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009), κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

13 Με απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2004 (στο εξής: απόφαση του 2004), το δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή και καταδίκασε την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.

14 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου [νυν Γενικού Δικαστηρίου] στις 12 Ιανουαρίου 2005, η παρεμβαίνουσα άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως του 2004, η οποία πρωτοκολλήθηκε με αριθμό Τ-6/05.

15 Με την απόφασή του της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, Τ-6/05, DEF-TEC Defense Technology κατά ΓΕΕΑ – Defense Technology (FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR) (Συλλογή 2006, σ. II-2671, στο εξής: απόφαση του Πρωτοδικείου), το Πρωτοδικείο ακύρωσε την απόφαση του 2004.

16 Με τη σκέψη 39 της αποφάσεως του Πρωτοδικείου κρίθηκε ότι, «δεδομένου ότι [η παρεμβαίνουσα] δεν αμφισβήτησε ενώπιον του Πρωτοδικείου την ιδιότητά της ως αντιπροσώπου του δικαιούχου του σήματος, [έπρεπε] να εξεταστεί αν [η παρεμβαίνουσα] είχε λάβει τη συγκατάθεση του δικαιούχου του σήματος που της έδινε το δικαίωμα να υποβάλει την αίτηση καταχωρίσεως».

17 Στη σκέψη 46 της αποφάσεως του Πρωτοδικείου υπενθυμίζεται ότι «[η παρεμβαίνουσα] και η εταιρία του Wyoming τελούσαν υπό πραγματική και αποτελεσματική εμπορική σχέση όταν έγινε η δήλωση της 1ης Ιουνίου 1996, το στοιχείο δε αυτό [ήταν] ικανό να εξηγήσει γιατί ο προηγούμενος δικαιούχος αποφάσισε να δώσει τη συγκατάθεση αυτή χωρίς οικονομικό αντιστάθμισμα». Το Πρωτοδικείο προσέθεσε ότι, «[ε]ν πάση περιπτώσει, το γεγονός ότι μια τέτοια συμφωνία μπορεί να είναι ενδεχομένως άτυπη δεν μπορεί αφ' εαυτού να ανακινήσει το ζήτημα, όπως υπέθεσε το τμήμα προσφυγών, του κύρους της δοθείσας συγκατάθεσης».

18 Με τη σκέψη 48 της αποφάσεως του Πρωτοδικείου κρίθηκε ότι η δήλωση της 1ης Ιουνίου 1996 περιείχε σαφή, ακριβή και άνευ αιρέσεων συγκατάθεση. Όμως, δεδομένου ότι επήλθε αλλαγή του δικαιούχου του σήματος μεταξύ της ημερομηνίας κατά την οποία δόθηκε η συγκατάθεση και της ημερομηνίας κατά την οποία υποβλήθηκε η αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι έπρεπε να καθοριστεί αν η συγκατάθεση ήταν έγκυρη και αν η παρεμβαίνουσα μπορούσε να την επικαλεστεί.

19 Επιπλέον, στη σκέψη 49 της αποφάσεως, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι «αφού το τμήμα προσφυγών θεώρησε [εσφαλμένως] ότι η δήλωση της 1ης Ιουνίου 1996 δεν περιείχε συγκατάθεση σαφή, ακριβή και άνευ αιρέσεων που δίνει το δικαίωμα [στην παρεμβαίνουσα] να υποβάλει την επίδικη αίτηση καταχωρίσεως σήματος, δεν εξέτασε το ζήτημα αν η συγκατάθεση αυτή εξακολούθησε να υπάρχει μετά την εξαγορά του ενεργητικού της εταιρίας του Wyoming». Το Πρωτοδικείο διευκρίνισε ότι «δεδομένου ότι το ζήτημα αυτό, η επίλυση του οποίου συνδέεται στενά με το δίκαιο που πρέπει να εφαρμοστεί στις νομικές και εμπορικές σχέσεις μεταξύ των μερών [της συμφωνίας της 19ης Μαΐου 1995], δεν εξετάστηκε κατά την ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασία, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να αποφανθεί επ' αυτού».

20 Τέλος, στη σκέψη 50 της αποφάσεως, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι «το τμήμα προσφυγών όφειλε να εξετάσει βάσει του δικαίου που διέπει τις νομικές και εμπορικές σχέσεις μεταξύ των μερών [της συμφωνίας της 19ης Μαΐου 1995] αν, και ενδεχομένως κατά πόσο, οι σχέσεις αυτές εξακολούθησαν να υπάρχουν μετά την εξαγορά του ενεργητικού της εταιρίας του Wyoming, έτσι ώστε [η προσφεύγουσα] είχε υποκατασταθεί στα δικαιώματα και ενδεχομένως στις υποχρεώσεις του προηγουμένου δικαιούχου του σήματος». Το Πρωτοδικείο συνήγαγε εξ αυτού ότι «στο πλαίσιο αυτό

όφειλε να εξετάσει ειδικότερα αν η συγκατάθεση που δόθηκε [στην παρεμβαίνουσα] την 1η Ιουνίου 1996 εξακολούθησε να υπάρχει μετά την εξαγορά του ενεργητικού της εταιρείας του Wyoming» και ότι, «αν εξακολούθησε να υπάρχει, το εν λόγω τμήμα όφειλε να εξετάσει αν κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του επιδίκου σήματος [η προσφεύγουσα] δεσμευόταν ή όχι από τη συγκατάθεση αυτή». Το Πρωτοδικείο τέλος έκρινε ότι «[α]ν υποτεθεί ότι η [προσφεύγουσα] δεν δεσμευόταν πλέον από τη συγκατάθεση, το τμήμα προσφυγών όφειλε τότε να εξετάσει αν [η παρεμβαίνουσα] ήταν σε θέση να επικαλεστεί βάσιμο λόγο ικανό να αντισταθμίσει την έλλειψη συγκατάθεσης».

21 Το Πρωτοδικείο, κατά συνέπεια, ακύρωσε την απόφαση του 2004, καθόσον το τμήμα προσφυγών είχε αγνοήσει το κύρος της συγκατάθεσης της 1ης Ιουνίου 1996.

22 Με απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2007, το προεδρείο των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ ανέθεσε εκ νέου την υπόθεση στο τέταρτο τμήμα προσφυγών. Η υπόθεση πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό R 0493/2002-4.

23 Με απόφαση της 4ης Μαΐου 2009 (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση), το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών της 21ης Μαρτίου 2002, απέρριψε την ανακοπή και καταδίκασε την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

24 Το τμήμα προσφυγών, πρώτον, αναγνώρισε κατ' ουσίαν, ως προς τα συγκρουόμενα σήματα, ότι το επίδικο σήμα ομοίαζε πολύ με δύο από τα τρία καταχωρισμένα στις Ηνωμένες Πολιτείες σήματα, ήτοι τα σήματα αριθ. 1885967 και 1763666 (στο εξής: προγενέστερα σήματα), στο μέτρο που αυτό περιλάμβανε τα διακριτικά τους στοιχεία, δηλαδή την αναπαράσταση αετού και τη φράση «first defense». Εξάλλου, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι ορισμένα προϊόντα ως προς τα οποία είχε γίνει δεκτή η ανακοπή, ήτοι οι «συσκευές ψεκασμού ερεθιστικού αερίου» και τα «άλλα επιθετικά ή

αμυντικά όπλα», καλύπτονταν από τα προγενέστερα σήματα. Αντιθέτως, κατ' αυτό, τα προϊόντα που αποτελούν τα «λευκά όπλα και πυρομαχικά», τα οποία δεν καλύπτονταν από τα προγενέστερα σήματα, δεν μπορούσαν να συγκριθούν με τα προϊόντα που αποτέλεσαν αντικείμενο της συμφωνίας της 19ης Μαΐου 1995, δηλαδή τα σπρέι πιπεριού. Συγκεκριμένα, ενώ το σπρέι πιπεριού έχει ως σκοπό την απόκρουση των επιτιθεμένων χωρίς να προκληθούν σοβαρές σωματικές ζημιές, τα προϊόντα της παρεμβαίνουσας, τα οποία αποτελούν τα «λευκά όπλα, πυρομαχικά και βλήματα», ήσαν είτε όπλα είτε προϊόντα χρησιμοποιούμενα στα πυροβόλα όπλα.

25 Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το τμήμα ανακοπών δεν είχε εκθέσει στην απόφασή του τους λόγους για τους οποίους θα μπορούσε, λαμβανομένων υπόψη των προγενέστερων σημάτων, να απορριφθεί η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος που υπέβαλε η παρεμβαίνουσα για τα προϊόντα που αποτελούν τα «λευκά όπλα, πυρομαχικά και βλήματα». Επιπλέον, αφού παρατήρησε ότι η προστασία την οποία παρέχει το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 δεν εκτεινόταν μόνο στα προϊόντα και τις υπηρεσίες που είναι πανομοιότυπα με εκείνα του δικαιούχου του επικαλουμένου προγενεστέρου σήματος, αλλά επίσης στα προϊόντα και στις υπηρεσίες που συνδέονται στενά με αυτά ή που είναι οικονομικώς ισοδύναμα, το τμήμα προσφυγών κατέληξε ότι, εν προκειμένω, τα προϊόντα, όπως τα λευκά όπλα και τα πυρομαχικά, που, προδήλως, δεν αποτέλεσαν αντικείμενο εμπορικής δραστηριότητας εκ μέρους του δικαιούχου των προγενεστέρων σημάτων, δεν καλύπτονταν από τη διάταξη αυτή.

26 Δεύτερον, ως προς την ύπαρξη σχέσεως αντιπροσωπεύσεως υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι δεσμευόταν μόνον από τον χαρακτηρισμό, στο πλαίσιο της αποφάσεως του Πρωτοδικείου, της σχέσεως μεταξύ της εταιρίας του Wyoming και της παρεμβαίνουσας που απέρρεε από τη συμφωνία της 19ης Μαΐου 1995, η οποία ήταν «σχέση κύριας εταιρίας-αντιπροσώπου», υπό την έννοια της διατάξεως αυτής. Αντιθέτως, έκρινε ότι δεν δεσμευόταν από τα συμπεράσματα του Πρωτοδικείου σχετικά με τις συνέπειες που απέρρεαν από αυτήν, δηλαδή μετά από την εξαγορά του ενεργητικού της εταιρίας του Wyoming από την προσφεύγουσα.

27 Κατά το τμήμα προσφυγών, ο λόγος ανακοπής που αντλείται από το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 έπρεπε να απορριφθεί στο μέτρο που η σχέση αντιπροσωπεύσεως μεταξύ της προσφεύγουσας και της παρεμβαίνουσας υπήρξε μόνο μέσω της πραγματικής συνεχίσεως της προηγουμένης εμπορικής σχέσεως μεταξύ της παρεμβαίνουσας και της εταιρίας του Wyoming. Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι η συγκατάθεση που δόθηκε στην παρεμβαίνουσα ουδέποτε ανακλήθηκε, το ερώτημα αν αυτή μπορεί να αντιταχθεί στην προσφεύγουσα στερείται λυσιτελείας. Εξάλλου, όπως η σχέση αντιπροσωπεύσεως που συνέδεσε την εταιρία του Wyoming και την παρεμβαίνουσα, η συγκατάθεση που δόθηκε στο πλαίσιο αυτής εξακολούθησε να παράγει αποτελέσματα μετά την παύση της τελευταίας. Το τμήμα προσφυγών συνήγαγε ότι τα δικαιώματα που απορρέουν από το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 προέρχονταν από μια ιδιαίτερα στενή σχέση μεταξύ των συγκεκριμένων διαδίκων και όχι από το γεγονός ότι τα δικαιώματα επί των σημάτων ανήκαν στον δικαιούχο. Συνεπώς, η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να επικαλεστεί τη διάταξη αυτή αγνοώντας συγκατάθεση που δεν ανακλήθηκε ουδέποτε, επικαλούμενη την ιδιότητά της ως δικαιούχου των προγενεστέρων σημάτων, δεδομένου ότι η εκχώρηση των εν λόγω σημάτων δεν μπορούσε να της έχει παράσχει περισσότερα δικαιώματα από εκείνα που διέθετε ο πρώην δικαιούχος τους.

28 Κατά το τμήμα προσφυγών, η προσφεύγουσα θα μπορούσε να την επικαλεστεί μόνον αν η ίδια είχε καταστεί η κύρια εταιρία της παρεμβαίνουσας. Όμως, η προσφεύγουσα δεν προέβαλε την ύπαρξη οιασδήποτε συμβατικής σχέσεως μεταξύ των διαδίκων στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής και μια τέτοια σχέση δεν μπορούσε να συναχθεί από το γεγονός ότι η προσφεύγουσα συμπεριφέρθηκε σαν να μην είχε γίνει εξαγορά του ενεργητικού. Για να το πράξει, θα έπρεπε η προσφεύγουσα να αποδείξει ότι η παρεμβαίνουσα εγνώριζε ότι αυτή συνεργαζόταν με άλλη εταιρία.

29 Το τμήμα προσφυγών συνήγαγε ότι, ακόμη και αν η παρεμβαίνουσα μπορούσε να θεωρηθεί ότι είναι αντιπρόσωπος της προσφεύγουσας, οι ενέργειές της ήσαν δικαιολογημένες, εφόσον η συμπεριφορά της προσφεύγουσας, η οποία ενεργούσε διαρκώς ως αν δεν είχε επέλθει εκχώρηση, καθώς και η παράλειψή της να συνάψει νέα εμπορική συμφωνία με τον άλλο διάδικο και να ανακαλέσει τυπικώς τη συγκατάθεση του

προκατόχου της παρείχαν στην παρεμβαίνουσα επαρκείς λόγους για να πιστεύσει ότι αυτή είχε το δικαίωμα να καταθέσει το σήμα στο όνομά της.

30 Έχοντας διαπιστώσει ότι δεν μπορούσε να δεχθεί την ανακοπή βάσει μόνον του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 που επικαλέστηκε η προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών εξέτασε όλα τα προγενέστερα δικαιώματα και τους λόγους ανακοπής που η προσφεύγουσα εγκύρως επικαλέστηκε, ήτοι, τα παγκοίνως γνωστά σήματα δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009. Κατέληξε στην απόρριψή τους και στην απόρριψη της ανακοπής στο σύνολό της.

Αιτήματα των διαδίκων

31 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

32 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

33 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα συμπλήρωσε τα αιτήματά της ζητώντας να καταδικαστεί η παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα όπως και το ΓΕΕΑ.

Σκεπτικό

34 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους, εκ των οποίων ο πρώτος αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, ο δεύτερος από παράβαση του άρθρου 65, παράγραφος 6, του εν λόγω κανονισμού και ο τρίτος από παράβαση του άρθρου 63, παράγραφος 2, καθώς και των άρθρων 75 και 76 του ιδίου κανονισμού.

35 Πρέπει να εξεταστούν, διαδοχικώς, ο δεύτερος, ο πρώτος και ο τρίτος λόγος.

1. *Επί του δευτέρου λόγου που αντλείται από παράβαση του άρθρου 65, παράγραφος 6, του κανονισμού 207/2009*

Επιχειρήματα των διαδίκων

36 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 65, παράγραφος 6, του κανονισμού 207/2009, στο μέτρο που αγνόησε το διατακτικό της αποφάσεως του Πρωτοδικείου και, κατά συνέπεια, το περιεχόμενο της. Ισχυρίζεται ότι, δυνάμει της διατάξεως αυτής, το τμήμα προσφυγών είχε την υποχρέωση να συναγάγει τα κατάλληλα συμπεράσματα από το διατακτικό της αποφάσεως του Πρωτοδικείου και από το σκεπτικό επί του οποίου αυτή βασίστηκε, χωρίς να τροποποιήσει ούτε να αναμορφώσει το περιεχόμενό τους. Κατά την προσφεύγουσα, αν το τμήμα προσφυγών είχε εφαρμόσει ορθώς τους όρους και τις «κατευθυντήριες γραμμές» της αποφάσεως του Πρωτοδικείου και είχε, επιπλέον, εξετάσει τα ζητήματα που είχε θέσει το τελευταίο, θα είχε εκδώσει ευνοϊκότερη για τις αξιώσεις της απόφαση.

37 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι το γεγονός ότι το Πρωτοδικείο διευκρίνισε σαφώς ότι το τμήμα προσφυγών όφειλε να καθορίσει, ειδικότερα, αν η δοθείσα την 1η Ιουνίου 1996 συγκατάθεση επέζησε της εξαγοράς του ενεργητικού της εταιρίας του Wyoming έπρεπε να παρακινήσει το τμήμα προσφυγών να καλέσει τους διαδίκους της διαδικασίας ανακοπής να προβάλουν τη θέση τους επί των σημείων που εθίγησαν ρητώς στην απόφαση του Πρωτοδικείου. Μη εξετάζοντας λεπτομερώς τα σημεία που ανέφερε το Πρωτοδικείο και, επιπλέον, μη λαμβάνοντας υπόψη την ύπαρξη σχέσεως αντιπροσωπεύσεως, το τμήμα προσφυγών παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως και υπερέβη τις εξουσίες που του παρέχουν οι συναφείς διατάξεις του κανονισμού 207/2009.

38 Το ΓΕΕΑ αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

39 Δυνάμει του άρθρου 65, παράγραφος 6, του κανονισμού 207/2009, το ΓΕΕΑ υποχρεούται να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του δικαστή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

40 Κατά πάγια νομολογία, μια ακυρωτική δικαστική απόφαση ενεργεί ex tunc και έχει, συνεπώς, ως αποτέλεσμα την αναδρομική εξαφάνιση της ακυρωθείσας πράξεως από την έννομη τάξη [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Μαρτίου 2009, T-402/07, Kaul κατά ΓΕΕΑ – Bayer (ARCOL), Συλλογή 2009, σ. II-737, σκέψη 21 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

41 Από την ίδια νομολογία προκύπτει ότι, προκειμένου να συμμορφωθεί με την ακυρωτική δικαστική απόφαση και να την εκτελέσει πλήρως, το θεσμικό όργανο από το οποίο προέρχεται η ακυρωθείσα πράξη υποχρεούται να σεβαστεί όχι μόνον το διατακτικό της αποφάσεως, αλλά και το σκεπτικό που οδήγησε στο διατακτικό αυτό και το οποίο συνιστά το αναγκαίο του έρεισμα, υπό την έννοια ότι είναι απαραίτητο για να προσδιοριστεί η ακριβής έννοια των όσων κρίθηκαν με το διατακτικό. Ειδικότερα, στο σκεπτικό αυτό, αφενός, προσδιορίζεται η ακριβής διάταξη που θεωρείται παράνομη και, αφετέρου, παρατίθενται οι ακριβείς λόγοι της ελλείψεως νομιμότητας που διαπιστώνεται με το διατακτικό και τους οποίους το οικείο όργανο πρέπει να λάβει υπόψη κατά την αντικατάσταση της ακυρωθείσας πράξεως (βλ. απόφαση ARCOL, προπαρατεθείσα, σκέψη 22 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

42 Εν προκειμένω, κατόπιν ακυρώσεως της αποφάσεως του 2004, η προσφυγή την οποία είχε ασκήσει η παρεμβαίνουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών κατέστη εκ νέου εκκρεμής. Προκειμένου να συμμορφωθεί προς την απορρέουσα από το άρθρο 65, παράγραφος 6, του κανονισμού 207/2009 υποχρέωσή του να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου, το ΓΕΕΑ όφειλε να μεριμνήσει ώστε η προσφυγή να οδηγήσει σε νέα απόφαση ενός τμήματος προσφυγών. Αυτό πράγματι συνέβη, εφόσον η υπόθεση αναπέμφθηκε ενώπιον του τετάρτου τμήματος προσφυγών, το οποίο εξέδωσε την προσβαλλομένη απόφαση (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση ARCOL, προπαρατεθείσα, σκέψη 23).

43 Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τη νομιμότητα της αναπομπής της υποθέσεως ενώπιον του τετάρτου τμήματος προσφυγών. Εντούτοις, ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών όφειλε να καθορίσει, ειδικότερα, αν η δοθείσα την 1η Ιουνίου 1996 συγκατάθεση είχε επιζήσει της εξαγοράς του ενεργητικού της εταιρίας του Wyoming.

44 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι, εν προκειμένω, στο πλαίσιο της αποφάσεως του Πρωτοδικείου, το τελευταίο δεν αποφάνθηκε επί της υπάρξεως σχέσεως αντιπροσωπεύσεως μεταξύ των διαδίκων στη διαδικασία ανακοπής, η οποία να δικαιολογεί την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009. Πράγματι, όπως επισημάνθηκε ανωτέρω, στη σκέψη 16, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι, δεδομένου ότι η παρεμβαίνουσα δεν αμφισβήτησε την ιδιότητά της ως αντιπροσώπου του δικαιούχου του σήματος, το κρίσιμο ζήτημα ήταν να καθοριστεί αν αυτή είχε λάβει τη συγκατάθεση του δικαιούχου του σήματος για να υποβάλει την αίτηση καταχωρίσεως.

45 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως υποστήριξε και το ΓΕΕΑ, το Πρωτοδικείο δεν επελήφθη του ζητήματος σχετικά με την ύπαρξη σχέσεως αντιπροσωπεύσεως μεταξύ των διαδίκων στη διαδικασία ανακοπής, αλλά εκείνου σχετικά με την ύπαρξη συγκαταθέσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009. Επομένως, δεν μπορούσε να εξετάσει αυτεπαγγέλτως την πρώτη εκ των αναφερθεισών προϋποθέσεων εφαρμογής της διατάξεως αυτής.

46 Επομένως, δεν μπορεί να γίνει δεκτό, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, ότι, ελλείψει αμφισβητήσεως εκ μέρους των διαδίκων στη διαδικασία ανακοπής της υπάρξεως σχέσεως αντιπροσωπεύσεως μεταξύ τους, το Πρωτοδικείο δέχθηκε ότι η εν λόγω σχέση υπήρχε, οπότε το τμήμα προσφυγών δεσμεύθηκε από την εν λόγω ερμηνεία και, μη εφαρμόζοντας το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, παρέβη το άρθρο 65, παράγραφος 6, του ιδίου κανονισμού.

47 Μολονότι το Πρωτοδικείο επιβεβαίωσε με την απόφασή του, στη σκέψη 48, ότι υπήρχε σαφής, ακριβής και άνευ αιρέσεων συγκατάθεση «κατά την ημερομηνία εκείνη», το γεγονός αυτό δεν είχε επιπτώσεις στον χαρακτηρισμό της σχέσεως μεταξύ των διαδίκων στη διαδικασία ανακοπής. Συγκεκριμένα, όπως ισχυρίζεται το ΓΕΕΑ, η εν λόγω συγκατάθεση δόθηκε από την κύρια εταιρία στον αντιπρόσωπό της την 1η Ιουνίου 1996, στο πλαίσιο της εμπορικής τους σχέσεως που βασίζεται σε συμφωνία διανομής. Στο πλαίσιο αυτής της σχέσεως κατέληξε το Πρωτοδικείο στο συμπέρασμα ότι υπήρχε σαφής, ακριβής και άνευ αιρέσεων συγκατάθεση υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009.

48 Το γεγονός ότι η εν λόγω διάταξη είχε εφαρμογή στη σχέση αυτή είναι μεν αναμφισβήτητο, δεν συμβαίνει όμως το ίδιο με τη σχέση που υπήρχε μεταξύ των διαδίκων στη διαδικασία ανακοπής. Το γεγονός ότι η ύπαρξη της συγκαταθέσεως αυτής αποδείχθηκε δεν παρείχε κανένα δικαίωμα στην προσφεύγουσα και δεν της επέτρεπε αυτομάτως να επικαλείται προς όφελός της σχέση αντιπροσωπεύσεως υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009. Πρέπει να υπομνηστεί συναφώς ότι το Πρωτοδικείο έλαβε θέση επί της υπάρξεως της συγκαταθέσεως μόνον ως προϋποθέσεως εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009. Ως προς το ερώτημα αν η προσφεύγουσα δεσμευόταν από την εν λόγω συγκατάθεση, την οποία δεν είχε δώσει η ίδια και η οποία δόθηκε στο πλαίσιο συμβατικής σχέσεως της οποίας αυτή δεν αποτελούσε μέρος, χρειαζόταν να εξεταστεί αν η συμβατική σχέση μεταξύ των μερών της συμφωνίας της 19ης Μαΐου 1995 είχε μεταβιβαστεί στην προσφεύγουσα, μέσω της εξαγοράς του ενεργητικού, την οποία ρύθμιζε εντούτοις το δίκαιο που είχε εφαρμογή στη σύμβαση εξαγοράς του ενεργητικού.

49 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών είχε υποχρέωση να εξετάσει το σύνολο των προϋποθέσεων του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, συμπεριλαμβανομένης της προϋποθέσεως που αφορά την ύπαρξη σχέσεως αντιπροσωπεύσεως, η οποία αποτελούσε αναγκαίο προηγούμενο της προϋποθέσεως της συγκαταθέσεως, ως προς τη σχέση που συνέδεε τον νέο δικαιούχο των σημάτων και την παρεμβαίνουσα (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση ARCOL, προπαρατεθείσα, σκέψη 38). Επομένως, και αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών έλαβε τα μέτρα που συνεπαγόταν η εκτέλεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου.

50 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών δεν παρέβη το άρθρο 65, παράγραφος 6, του κανονισμού 207/2009 εξετάζοντας την ύπαρξη σχέσεως αντιπροσωπεύσεως.

51 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

2. *Επί του πρώτου λόγου που αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009*

Επιχειρήματα των διαδίκων

52 Η προσφεύγουσα διατείνεται, κατ' ουσίαν, ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, στο μέτρο που δεν δέχθηκε ότι η διάταξη αυτή παρείχε στην προσφεύγουσα το δικαίωμα να αντιταχθεί στην καταχώριση του κοινοτικού σήματος εκ μέρους της παρεμβαίνουσας ιδίω ονόματι.

53 Πρώτον, ως προς τα προϊόντα που αφορά η παρατεθείσα διάταξη, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα «λευκά όπλα, πυρομαχικά και βλήματα» ομοιάζουν με τα προϊόντα που καλύπτονται από τα προγενέστερα σήματα ως προς τη φύση τους, δεδομένου ότι τα εν λόγω προϊόντα έχουν σχέση με την ασφάλεια των προσώπων, αλλά επίσης ως προς τον προορισμό τους και τα δίκτυα διανομής τους.

54 Δεύτερον, ως προς τη συγκατάθεση που απαιτείται κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε σφάλμα αρνούμενο να αποδεχθεί ότι η συγκατάθεση του προηγούμενου δικαιούχου των σημάτων, της εταιρίας του Wyoming, δεν ίσχυε μετά

την εξαγορά του ενεργητικού της τελευταίας, ώστε να μπορεί να δεσμεύσει την προσφεύγουσα. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, ελλείψει οιασδήποτε αποδοχής ή μνείας περί της υπάρξεως πραγματικού δικαιώματος συνδεόμενου με τα σήματα, αυτή τα απέκτησε στην κατάσταση στην οποία είχαν καταχωριστεί και είχαν αναγραφεί στη σύμβαση εξαγοράς του ενεργητικού. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι δεν δεσμεύεται από τη συγκατάθεση του προηγούμενου δικαιούχου των σημάτων αυτών, εφόσον η αίτηση καταχωρίσεως κατατέθηκε μόνο μετά από τη μεταβίβαση των σημάτων σ' αυτήν. Υποστηρίζει, επίσης, ότι, εν πάση περιπτώσει, η δήλωση του προέδρου της εταιρίας του Wyoming της 1ης Ιουνίου 1996 περιείχε μόνον παραίτηση του δικαιούχου από το δικαίωμα να αντιταχθεί στην κατάθεση της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος από τον αντιπρόσωπό της επί συγκεκριμένου εδάφους και παρήγε σχετικό μόνον αποτέλεσμα μεταξύ των μερών που συνήψαν τη σύμβαση εξαγοράς του ενεργητικού.

55 Επιπλέον, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι, μη έχοντας διαδεχθεί στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις την εταιρία του Wyoming, η οποία εξακολουθούσε να υφίσταται, αποτελεί το ένα τρίτο μόνο σε σχέση με την εν λόγω εταιρία, δεδομένου ότι απέκτησε ορισμένα από τα στοιχεία του ενεργητικού αυτής, μεταξύ των οποίων ήσαν τα προγενέστερα σήματα. Εξάλλου, η παρεμβαίνουσα δεν προσκόμισε στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι είχε λάβει τη συγκατάθεση της προσφεύγουσας για την καταχώριση του επίδικου σήματος και, ελλείψει της εν λόγω συγκαταθέσεως, δεν είχε κανένα δικαίωμα να προβεί στην καταχώριση αυτή.

56 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, τέλος, ότι, ακόμη και αν δόθηκε συγκατάθεση, τα αποτελέσματά της διήρκεσαν μόνον όσο διήρκεσε η σχέση αντιπροσωπεύσεως, κατά τον τερματισμό της οποίας η συγκατάθεση ανακλήθηκε σιωπηρώς, ταυτόχρονα με τη σχέση αντιπροσωπεύσεως, σύμφωνα με τον κανόνα rebus sic stantibus. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι η παρεμβαίνουσα ουδέποτε πληροφορήθηκε το γεγονός ότι ο δικαιούχος του σήματος δεν συναινούσε στην καταχώριση του σήματος, δεδομένου ότι αυτή άσκησε ανακοπή κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

57 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

58 Πρέπει να παρατηρηθεί προκαταρκτικώς ότι, μολονότι το τμήμα προσφυγών απέρριψε την ανακοπή για όλους τους λόγους που εξέθεσε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής, η τελευταία αμφισβητεί την προσβαλλομένη απόφαση μόνον καθ' όσον αυτή αφορά την ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009.

59 Κατά συνέπεια, η απόφαση κατέστη οριστική, καθόσον το τμήμα προσφυγών απέρριψε με αυτήν τον λόγο ανακοπής που αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009, για τα παγκοίνως γνωστά σήματα και τα μη καταχωρισμένα δικαιώματα επί των σημείων FIRST DEFENSE AND DESIGN και FIRST DEFENSE, καθώς και για την εμπορική επωνυμία FIRST DEFENSE.

60 Κατόπιν, πρέπει να υπομνηστεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, η καταχώριση κοινοτικού σήματος είναι απαράδεκτη όταν την ζητεί ο ειδικός πληρεξούσιος ή ο αντιπρόσωπος του δικαιούχου του σήματος, ιδίω ονόματι και χωρίς τη συγκατάθεση του δικαιούχου, εκτός εάν ο εν λόγω ειδικός πληρεξούσιος ή αντιπρόσωπος δικαιολογήσει την πράξη του.

61 Από το γράμμα της διατάξεως αυτής προκύπτει ότι, για να γίνει δεκτή η ανακοπή επί της βάσεως αυτής, πρέπει, πρώτον, ο ανακόπτων να είναι ο δικαιούχος του προγενεστέρου σήματος, δεύτερον, ο αιτούμενος την καταχώριση του σήματος να είναι ή να ήταν ο ειδικός πληρεξούσιος ή ο αντιπρόσωπος του δικαιούχου του σήματος, τρίτον, η αίτηση καταχωρίσεως να έχει υποβληθεί επ' ονόματι του ειδικού πληρεξουσίου ή του αντιπροσώπου χωρίς τη συγκατάθεση του δικαιούχου και χωρίς να υπάρχουν νόμιμες αιτίες που να δικαιολογούν την πράξη του ειδικού πληρεξουσίου ή του αντιπροσώπου και, τέταρτον, η αίτηση καταχωρίσεως να αφορά ταυτόσημα ή όμοια σημεία και προϊόντα. Οι προϋποθέσεις αυτές πρέπει να συντρέχουν σωρευτικώς.

62 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν οι προϋποθέσεις που απαιτεί το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 πληρούνται εν προκειμένω.

Επί της πρώτης προϋποθέσεως σχετικά με την κυριότητα των προγενεστέρων σημάτων

63 Πρέπει να παρατηρηθεί συναφώς ότι η προσφεύγουσα απέκτησε, μέσω της εξαγοράς του ενεργητικού της εταιρίας του Wyoming, τα αμερικανικά σήματα μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση. Επομένως, είναι κάτοχος προγενεστέρων σημάτων, υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, γεγονός το οποίο, εξάλλου, η παρεμβαίνουσα δεν αμφισβητεί.

Επί της δευτέρας προϋποθέσεως σχετικά με την ύπαρξη σχέσεως αντιπροσωπεύσεως

64 Ως προς τους όρους «ειδικός πληρεξούσιος» και «αντιπρόσωπος» του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, πρέπει να ληφθεί υπόψη, όπως προβλέπεται στις οδηγίες σχετικά με τη διαδικασία ανακοπής ενώπιον του ΓΕΕΑ, όσον αφορά μη επιτρεπομένη αίτηση καταχωρίσεως εκ μέρους των ειδικών πληρεξουσίων του δικαιούχου του σήματος, ότι αυτοί πρέπει να ερμηνεύονται ευρέως, κατά τρόπο που να καλύπτουν όλες τις μορφές σχέσεων βασιζομένων σε συμβατική συμφωνία βάσει της οποίας ο ένας εκ των συμβεβλημένων εκπροσωπεί τα συμφέροντα του άλλου, αυτό δε ανεξαρτήτως του χαρακτηρισμού της συμβατικής σχέσεως που έχει συναφθεί μεταξύ του δικαιούχου ή του εντολέα και του αιτούντος το κοινοτικό σήμα. Κατά τις οδηγίες αυτές, αρκεί, για τους σκοπούς του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, να υφίσταται μεταξύ των μερών συμφωνία εμπορικής συνεργασίας δυνάμενη να δημιουργήσει σχέση εμπιστοσύνης επιβάλλοντας στον αιτούντα,

ρητώς ή σιωπηρώς, γενική υποχρέωση εμπιστοσύνης και εντιμότητας ως προς τα συμφέροντα του δικαιούχου του σήματος. Εντούτοις, πρέπει να υφίσταται συμφωνία μεταξύ των μερών. Αν ο αιτών ενεργεί εντελώς ανεξάρτητα, χωρίς να έχει συναφθεί οιαδήποτε σχέση με τον δικαιούχο, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ειδικός πληρεξούσιος κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού. Έτσι, ένας απλός αγοραστής ή πελάτης του δικαιούχου δεν μπορεί να θεωρηθεί ως «ειδικός πληρεξούσιος» ή ως «αντιπρόσωπος» για τους σκοπούς του άρθρου 8, παράγραφος 3, του ιδίου κανονισμού, εφόσον τα πρόσωπα αυτά δεν έχουν καμία ειδική υποχρέωση εμπιστοσύνης έναντι του δικαιούχου του σήματος.

65 Ως προς την παύση της συμβατικής σχέσεως κατά τον χρόνο της υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι, όπως προκύπτει επίσης από τις προπαρατεθείσες οδηγίες, δεν είναι αναγκαίο η συναφθείσα μεταξύ των μερών συμφωνία να εξακολουθεί να ισχύει κατά την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος και ότι το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 εφαρμόζεται επίσης στις συμφωνίες που έληξαν πριν από την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, αρκεί το διάστημα που παρήλθε να είναι τέτοιο ώστε να μπορεί θεμιτώς να υποτεθεί ότι η υποχρέωση εμπιστοσύνης και απορρήτου εξακολουθούσε να υφίσταται κατά την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος. Η διασταλτική αυτή ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 αποσκοπεί στην προστασία του δικαιούχου των σημάτων, ακόμη και μετά την παύση της συμβατικής σχέσεως από την οποία απέρρεε υποχρέωση εμπιστοσύνης.

66 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα αμφισβητεί προφανώς, με το δικόγραφο της προσφυγής της το συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών ότι δεν υπήρχε καμία σχέση αντιπροσωπεύσεως μεταξύ των διαδίκων στη διαδικασία ανακοπής, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού, διαπιστώνεται, όμως, ότι δεν προβάλλει κανένα επιχείρημα για να τεκμηριώσει τη θέση της ως προς το σημείο αυτό. Επισημαίνει, απλώς, ότι, στη σκέψη 39 της αποφάσεως του Πρωτοδικείου, «εκρίθη πολύ ορθώς ότι υπήρχε σχέση αντιπροσωπεύσεως και ότι αυτό δεν αποτελούσε σημείο διαφωνίας μεταξύ των διαδίκων». Όμως, αυτό το επιχείρημα δεν μπορεί να ευδοκιμήσει ενόψει των εκτιμήσεων που περιλαμβάνονται στις σκέψεις 45 και 46 ανωτέρω.

67 Επισημαίνεται συναφώς ότι, όπως το τμήμα προσφυγών συνήγαγε ορθώς στη σκέψη 41 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το βάρος αποδείξεως της υπάρξεως σχέσεως αντιπροσωπεύσεως έφερε η προσφεύγουσα. Διαπιστώνεται, όμως, ότι κανένα αποδεικτικό στοιχείο για την ύπαρξη αυτής της σχέσεως δεν προσκομίστηκε από την προσφεύγουσα στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής. Ασφαλώς, η προσφεύγουσα προσεκόμισε μεν αποδείξεις και δελτία παραγγελιών απευθυνόμενα σ' αυτήν, βάσει των οποίων θα μπορούσε, υπό άλλες συνθήκες, να εικαστεί η ύπαρξη εμπορικής συμφωνίας μεταξύ των διαδίκων στη διαδικασία ανακοπής, όμως τα στοιχεία αυτά δεν αποδεικνύουν ότι η παρεμβαίνουσα ενεργούσε για λογαριασμό της προσφεύγουσας αλλά πιστοποιούν απλώς την ύπαρξη σχέσεως πωλητή-πελάτη, η οποία μπόρεσε να καθιερωθεί χωρίς προηγούμενη συμφωνία μεταξύ αυτών. Αυτή η σχέση δεν αρκεί για να εφαρμοστεί το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009.

68 Ομοίως, η ένορκη βεβαίωση, υπογεγραμμένη από τη γενική διευθύντρια της Defense Technology Corporation of America, την οποία προσεκόμισε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής και σύμφωνα με την οποία η τελευταία ήταν ταυτόσημη με την εταιρία του Wyoming, δεν μπορεί να αποτελέσει απόδειξη της φύσεως της σχέσεως μεταξύ των διαδίκων στη διαδικασία ανακοπής. Πράγματι, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα συνεχίζει τις δραστηριότητες της εταιρίας του Wyoming υπό την αυτή επωνυμία προκύπτει μόνον από την εξαγορά του ενεργητικού, η οποία συνεπαγόταν την απόκτηση των εμπορικών επωνυμιών του εκχωρούντος. Το γεγονός ότι αυτό δίνει την εντύπωση ότι πρόκειται για την ίδια εταιρία δεν αρκεί για να αποδειχθεί η πραγματική ύπαρξη εμπορικής σχέσεως μεταξύ της προσφεύγουσας και της παρεμβαίνουσας, δυναμένης να εξομοιωθεί με σχέση σαν αυτή που δεσμεύει μια κύρια εταιρία με τον αντιπρόσωπό της.

69 Συνεπώς, πρέπει να συναχθεί, όπως διαπίστωσε και το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 45 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα στοιχεία αυτά δεν μπορούσαν να αποδείξουν την ύπαρξη σχέσεως αντιπροσωπεύσεως υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009. Εξάλλου, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής, η προσφεύγουσα ουδόλως επικαλέστηκε τη σύναψη νέας συμφωνίας με την παρεμβαίνουσα.

70 Ελλείψει στοιχείων που να αποδεικνύουν ότι είχε συναφθεί εμπορική συμφωνία του τύπου αυτών που συνδέουν κύρια εταιρία με τον ειδικό πληρεξούσιό της μεταξύ των διαδίκων στη διαδικασία ανακοπής, καθώς και ελλείψει αποδείξεως ότι η παρεμβαίνουσα ενεργούσε για λογαριασμό της προσφεύγουσας και όχι κατά τρόπο ανεξάρτητο, το τμήμα προσφυγών συνήγαγε ορθώς ότι τέτοια σχέση δεν υπήρχε και ότι, κατά συνέπεια, το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 δεν είχε εφαρμογή.

71 Ακόμη και αν υποτεθεί ότι η δοθείσα στην παρεμβαίνουσα συγκατάθεση έληξε κατά τον χρόνο της παύσεως της σχέσεως αντιπροσωπεύσεως λόγω της οποίας υπήρχε, αυτό δεν επηρεάζει τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως και, ειδικότερα, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλείται το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, λαμβανομένου υπόψη ότι δεν υφίσταται σχέση αντιπροσωπεύσεως μεταξύ αυτής και της παρεμβαίνουσας, υπό την έννοια της διατάξεως αυτής.

72 Ως προς το ζήτημα της μεταβιβάσεως στην προσφεύγουσα της συμβατικής σχέσεως που υπήρχε μεταξύ των μερών της συμφωνίας της 19ης Μαΐου 1995, πρέπει να υπομνηστεί ότι σύμβαση εξαγοράς ενεργητικού συνεπάγεται τη μεταβίβαση των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων της οντότητας που εκχωρείται στον αγοραστή. Εν προκειμένω, από τη σύμβαση εξαγοράς του ενεργητικού προκύπτει ότι μεταξύ των δικαιωμάτων αυτών περιλαμβάνονταν τα προγενέστερα σήματα των οποίων η προσφεύγουσα απέκτησε την κυριότητα. Στη σύμβαση, όμως, δεν γίνεται μνεία περί της υπάρξεως της συμβάσεως διανομής με την παρεμβαίνουσα ούτε περί δικαιωμάτων επί των σημάτων. Όπως διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 35 της προσβαλλομένης αποφάσεως, «η προσφεύγουσα δεν ανέφερε ότι η κατάσταση σχετικά με τις εμπορικές δραστηριότητες στην Ευρώπη ή τα δικαιώματα υποβολής αιτήσεων καταχωρίσεως σήματος ρυθμίζονταν ρητώς από τη συμφωνία εξαγοράς του ενεργητικού». Συναφώς, όπως ορθώς υπογραμμίστηκε στη σκέψη 53 της προσβαλλομένης αποφάσεως, «κάθε δικαίωμα μη άμεσα συνδεόμενο με την ιδιότητα του δικαιούχου του σήματος δεν πηγάζει από εκχώρηση δικαιωμάτων σε τρίτον στην οποία συναίνεσε η (πρώην) κύρια εταιρία, αλλά από τη φύση της σχέσεως που διατηρούσε [η παρεμβαίνουσα] με την αμερικανική εταιρία από την οποία έλαβε το προϊόν που πωλούσε στην Ευρώπη».

73 Συνεπώς, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι είχε συνάψει με την παρεμβαίνουσα συμφωνία του τύπου αυτών που συνδέουν κύρια εταιρία με τον αντιπρόσωπό της, δεν μπορεί να τύχει της προστασίας που παρέχει το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 και να αντιταχθεί στην καταχώριση του επίδικου σήματος επί της βάσεως αυτής υπό την απλή ιδιότητά της του δικαιούχου των προγενεστέρων σημάτων.

74 Κατόπιν των προεκτεθέντων, διαπιστώνεται ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι η προϋπόθεση που απαιτείται από το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, σχετικά με την ύπαρξη σχέσεως αντιπροσωπεύσεως, δεν συνέτρεχε, οπότε η διάταξη αυτή δεν είχε εφαρμογή. Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος πρέπει να απορριφθεί χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα όσον αφορά τις λοιπές προϋποθέσεις, μεταξύ των οποίων αυτά που αναφέρονται στην ομοιότητα των προϊόντων που καλύπτουν τα επίδικα σήματα.

3. Επί του τρίτου λόγου, ο οποίος αντλείται από προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως καθώς και από παράβαση του άρθρου 63, παράγραφος 2, και των άρθρων 75 και 76 του κανονισμού 207/2009

Επιχειρήματα των διαδίκων

75 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 63, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, καθόσον δεν κάλεσε τους διαδίκους της διαδικασίας ανακοπής να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους κατόπιν της επαναλήψεως εκ νέου της διαδικασίας λόγω της ακυρώσεως της αποφάσεως του 2004 με την απόφαση του Πρωτοδικείου. Υποστηρίζει, επίσης, ότι το τμήμα προσφυγών αγνόησε το δικαίωμα ακροάσεώς της και τα δικαιώματα άμυνάς της, των οποίων η προστασία διασφαλίζεται από το άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009, πρώτον, διότι δεν της έδωσε την ευκαιρία να λάβει θέση επί της αποφάσεως του Πρωτοδικείου προτού εκδώσει

νέα απόφαση και, δεύτερον, διότι το τμήμα προσφυγών δεν εξέτασε τα επιχειρήματα και τα αποδεικτικά στοιχεία στο σύνολό τους.

76 Το ΓΕΕΑ αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

77 Ο παρών λόγος αποτελείται από τρία σκέλη, τα οποία αντλούνται, πρώτον, από παράβαση του άρθρου 63, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, δεύτερον, από παράβαση του άρθρου 75 του εν λόγω κανονισμού και, τρίτον, από παράβαση του άρθρου 76 του ιδίου κανονισμού.

Επί του πρώτου και του δευτέρου σκέλους του τρίτου λόγου

78 Ως προς τα δύο πρώτα σκέλη του παρόντος λόγου, τα οποία πρέπει να εξεταστούν μαζί, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών, κατ' ουσίαν, ότι προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνάς της και το δικαίωμά της να τύχει ακροάσεως, δεδομένου ότι δεν συνέλεξε τις παρατηρήσεις των διαδίκων της διαδικασίας ανακοπής επί της αποφάσεως του Πρωτοδικείου, προτού εκδώσει την προσβαλλομένη απόφαση. Ως προς το επιχείρημα που προβάλλει η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους του παρόντος λόγου, ότι οι παρατηρήσεις της δεν ελήφθησαν επαρκώς υπόψη από το τμήμα προσφυγών, θα εξεταστεί στο πλαίσιο της

εκτιμήσεως του σκεπτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως (βλ. σκέψεις 90 έως 97 κατωτέρω).

— Επί του δικαιώματος των διαδίκων της διαδικασίας ανακοπής να εκφράσουν την άποψή τους σχετικά με την ερμηνεία της αποφάσεως του Πρωτοδικείου

79 Κατά το άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009, οι αποφάσεις του ΓΕΕΑ δεν μπορούν να στηρίζονται παρά μόνο στους λόγους επί των οποίων οι διάδικοι είχαν τη δυνατότητα να λάβουν θέση. Η διάταξη αυτή κατοχυρώνει, στο πλαίσιο του δικαίου κοινοτικών σημάτων, τη γενική αρχή προστασίας των δικαιωμάτων άμυνας [απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Σεπτεμβρίου 2005, Τ-320/03, Citicorp κατά ΓΕΕΑ (LIVE RICHLY), Συλλογή 2005, σ. II-3411, σκέψη 21]. Δυνάμει αυτής της γενικής αρχής του κοινοτικού δικαίου, οι αποδέκτες των αποφάσεων των δημοσίων αρχών οι οποίες θίγουν αισθητά τα συμφέροντά τους πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εκφράζουν αποτελεσματικά την άποψή τους [απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 1974, 17/74, Transocean Marine Paint κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1974, σ. 441, σκέψη 15· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 2002, Τ-34/00, Eurocool Logistik κατά ΓΕΕΑ, (EUROCOOL), Συλλογή 2002, σ. II-683, σκέψη 21· LIVE RICHLY, προπαρατεθείσα, σκέψη 22, και ARCOL, προπαρατεθείσα, σκέψη 55].

80 Το δικαίωμα ακροάσεως καλύπτει μεν όλα τα πραγματικά ή νομικά στοιχεία επί των οποίων βασίζεται η λήψη της αποφάσεως, αλλά δεν καλύπτει την τελική θέση την οποία προτίθεται να λάβει η διοίκηση [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 3ης Δεκεμβρίου 2003, Τ-16/02, Audi κατά ΓΕΕΑ (TDI), Συλλογή 2003, σ. II-5167, σκέψη 75, και ARCOL, προπαρατεθείσα, σκέψη 55].

81 Εν προκειμένω, από τον φάκελο του ΓΕΕΑ δεν προκύπτει ότι οι διάδικοι της διαδικασίας ανακοπής κλήθηκαν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί της αποφάσεως του Πρωτοδικείου μετά την αναπομπή της υποθέσεως. Το ΓΕΕΑ τους γνωστοποίησε απλώς, με έγγραφο της 23ης Φεβρουαρίου 2007, την απόφαση του προεδρείου των

τμημάτων προσφυγών, της 16ης Φεβρουαρίου 2007, σχετικά με την παραπομπή της υποθέσεως στο τέταρτο τμήμα προσφυγών κατ' εφαρμογήν του άρθρου 1δ του κανονισμού (ΕΚ) 216/96 της Επιτροπής, της 5ης Φεβρουαρίου 1996, σχετικά με τον κανονισμό διαδικασίας των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ (ΕΕ L 28 σ. 11), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2082/2004 της Επιτροπής, της 6ης Δεκεμβρίου 2004 (ΕΕ L 360, σ. 8).

82 Η προσφεύγουσα, με επιστολή της 10ης Ιουνίου 2008, και η παρεμβαίνουσα, με επιστολή της 25ης Νοεμβρίου 2008, απαντώντας στην κοινοποίηση αυτή, ζήτησαν πληροφορίες σχετικά με την πρόοδο της διαδικασίας. Το ΓΕΕΑ γνωστοποίησε τη λήψη των εν λόγω επιστολών, αντιστοίχως, στις 26 Ιουνίου και την 1η Δεκεμβρίου 2008, και ενημέρωσε τους διαδίκους της διαδικασίας ανακοπής ότι οι επιστολές αυτές διαβιβάστηκαν στο τέταρτο τμήμα προσφυγών. Με έγγραφο της 5ης Μαΐου 2009, το ΓΕΕΑ κοινοποίησε την προσβαλλομένη απόφαση στους διαδίκους της διαδικασίας ανακοπής.

83 Επισημαίνεται, συναφώς, ότι δεν προβλέπεται καμία ειδική διαδικασία ενώπιον των τμημάτων προσφυγών, ούτε από τον κανονισμό 207/2009 ούτε από τον κανονισμό (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, σ. 1) στην περίπτωση ακυρώσεως αποφάσεως από το Γενικό Δικαστήριο και αναπομπής ενώπιον των τμημάτων προσφυγών, και ότι δεν υφίσταται, κατά συνέπεια, υποχρέωση ακροάσεως εκ νέου των συγκεκριμένων διαδίκων. Αυτή η υποχρέωση θα μπορούσε να απορρέει μόνο από τη γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου περί σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, την οποία καθιερώνει το άρθρο 75, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 207/2009.

84 Όμως, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το άρθρο 75, δεύτερη περίοδος, ουδόλως απαιτεί, μετά την εκ νέου έναρξη της διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ κατόπιν ακυρώσεως της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών από το Γενικό Δικαστήριο, να καλείται εκ νέου η προσφεύγουσα να αναπτύξει τις παρατηρήσεις της επί των νομικών και πραγματικών σημείων επί των οποίων αυτή είχε ήδη τη δυνατότητα να διατυπώσει την άποψή της στο πλαίσιο της διεξαχθείσας προηγουμένως

έγγραφης διαδικασίας, δεδομένου ότι η σχετική δικογραφία περιήλθε στο τέταρτο τμήμα προσφυγών όπως ήταν (βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη του Δικαστηρίου της 4ης Μαρτίου 2010, C-193/09 P, Kaul κατά ΓΕΕΑ, που δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 60).

85 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας που οδήγησε στην απόφαση του 2004, η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της σχετικά με όλες τις πτυχές της ανακοπής που είχε ασκήσει δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, συμπεριλαμβανομένης της υπάρξεως της σχέσεως αντιπροσωπεύσεως. Επιπλέον, από την προσβαλλομένη απόφαση ουδόλως προκύπτει ότι το τέταρτο τμήμα προσφυγών βασίστηκε σε διαφορετικά πραγματικά και νομικά στοιχεία από εκείνα που είχε στη διάθεσή του το τμήμα προσφυγών κατά τον χρόνο που εξέδωσε την απόφαση του 2004 (βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη Kaul κατά ΓΕΕΑ, προπαρατεθείσα, σκέψη 59).

86 Επιπλέον, πρέπει να υπομνηστεί ότι η προσβαλλομένη απόφαση βασίζεται σε πραγματικά και νομικά στοιχεία, επί των οποίων οι διάδικοι της διαδικασίας ανακοπής έχουν επαρκώς διατυπώσει τις παρατηρήσεις τους στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας που προηγήθηκε της εκδόσεως της αποφάσεως του 2004.

87 Υπό τις συνθήκες αυτές, κατά μείζονα λόγο δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 63, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, το οποίο προβλέπει ότι αυτό καλεί τους διαδίκους, όποτε είναι αναγκαίο, να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τις κοινοποιήσεις που τους έχει απευθύνει ή τις γνωστοποιήσεις που προέρχονται από τους λοιπούς διαδίκους.

88 Επομένως, ούτε το άρθρο 75, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 207/2009 ούτε το άρθρο 63, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού ούτε το άρθρο 65, παράγραφος 6, του ιδίου κανονισμού απαιτούν να παρασχεθεί στην προσφεύγουσα η δυνατότητα να αναπτύξει τις απόψεις της επί των συμπερασμάτων που έπρεπε να συναχθούν από την απόφαση του Πρωτοδικείου (βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη Kaul κατά ΓΕΕΑ, προπαρατεθείσα, σκέψη 62).

— Επί της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως

89 Ειδικότερα, ως προς το επιχείρημα της προσφεύγουσας που προεβλήθη στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους του τρίτου λόγου, κατά το οποίο οι παρατηρήσεις της δεν είχαν ληφθεί επαρκώς υπόψη από το τμήμα προσφυγών, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, με αυτό, η προσφεύγουσα αιτιάται, στην πραγματικότητα, το τμήμα προσφυγών ότι δεν αιτιολόγησε επαρκώς κατά νόμον την προσβαλλομένη απόφαση, μη απαντώντας σε όλα τα επιχειρήματά της.

90 Βάσει του άρθρου 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009, οι αποφάσεις του ΓΕΕΑ πρέπει να αιτιολογούνται. Σύμφωνα με τη νομολογία, η υποχρέωση αυτή έχει το ίδιο περιεχόμενο με την υποχρέωση την οποία καθιερώνει το άρθρο 253 ΕΚ και ο σκοπός της είναι να παρέχεται η δυνατότητα, αφενός, στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου προκειμένου να υπερασπίζονται τα δικαιώματά τους, και, αφετέρου, στον κοινοτικό δικαστή να ασκεί τον έλεγχο της νομιμότητας της αποφάσεως [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Απριλίου 2004, T-124/02 και T-156/02, Sunrider κατά ΓΕΕΑ – Vitakraft-Werke Wührmann και Friesland Brands (VITATASTE και METABALANCE 44), Συλλογή 2004, σ. II-1149, σκέψεις 72 και 73 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

91 Από την ίδια νομολογία προκύπτει ότι το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας αποφάσεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις αυτές πρέπει να εκτιμάται σε σχέση όχι μόνο με το γράμμα της, αλλά και με το γενικό πλαίσιο στο οποίο αυτή εντάσσεται, καθώς και με το σύνολο των νομικών κανόνων που διέπουν το σχετικό θέμα (βλ. απόφαση VITATASTE και METABALANCE 44, σκέψη 73 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

92 Εντούτοις, δεν μπορεί να απαιτείται από το τμήμα προσφυγών να παραθέτει αιτιολογία που να ακολουθεί σε όλη τους την έκταση και έναν προς έναν όλους τους συλλογισμούς που διατύπωσαν ενώπιόν του οι διάδικοι. Κατά συνέπεια, η αιτιολογία μπορεί να είναι έμμεση, υπό την προϋπόθεση ότι παρέχει στους μεν ενδιαφερομένους τη δυνατότητα να γνωρίσουν τους λόγους για τους οποίους εκδόθηκε η απόφαση του τμήματος προσφυγών, στο δε αρμόδιο δικαστήριο επαρκή στοιχεία για να ασκήσει τον έλεγχό του (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 7ης Ιανουαρίου 2004, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P και C-219/00 P, Aalborg Portland κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. I-123, σκέψη 372, και της 8ης Φεβρουαρίου 2007, C-3/06 P, Groupe Danone κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. I-1331, σκέψη 46).

93 Αφενός, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 19 και 22 της προσβαλλομένης αποφάσεως, σχετικά με την ταυτότητα και την ομοιότητα των προϊόντων που καλύπτονται από τα προγενέστερα σήματα, από τη σκέψη 35, σχετικά με τα κεκτημένα από την προσφεύγουσα δικαιώματα λόγω της εξαγοράς του ενεργητικού της εταιρίας του Wyoming, και, τέλος, από τις σκέψεις 41 έως 46, σχετικά με το ζήτημα της υπάρξεως σχέσεως αντιπροσωπεύσεως μεταξύ των διαδίκων της διαδικασίας ανακοπής, το τμήμα προσφυγών προέβη σε εξέταση των επιχειρημάτων και των αποδεικτικών στοιχείων που προσεκόμισαν οι εν λόγω διάδικοι στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας. Ειδικότερα, το τμήμα προσφυγών συνήγαγε, στις σκέψεις 41 και 42 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η προσφεύγουσα όφειλε να επικαλεστεί και, ενδεχομένως, να αποδείξει τα πραγματικά περιστατικά από τα οποία μπορούσε να συναχθεί ότι υπήρχε σχέση σαν αυτές που συνδέουν κύρια εταιρία με τον αντιπρόσωπό της όχι μόνο μεταξύ της παρεμβαίνουσας και της εταιρίας του Wyoming μέχρι τον Αύγουστο του 1996, αλλά επίσης μεταξύ της παρεμβαίνουσας και της προσφεύγουσας από τον Αύγουστο του 1996 μέχρι το καλοκαίρι του 1997 ή, το αργότερο, τον Σεπτέμβριο του 1997, πράγμα το οποίο η προσφεύγουσα δεν έπραξε.

94 Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών, χωρίς να παραβεί την υποχρέωση που είχε προς αιτιολόγηση, εξετίμησε το περιεχόμενο των επιχειρημάτων που προέβαλε η προσφεύγουσα και την αποδεικτική ισχύ των στοιχείων που προσκομίστηκαν προς στήριξή τους, προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη σχέσεως αντιπροσωπεύσεως μεταξύ των διαδίκων της διαδικασίας ανακοπής, και τα απέρριψε.

95 Αφετέρου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα ουδόλως διευκρίνισε ποια ήταν τα επιχειρήματα που το τμήμα προσφυγών είχε δήθεν αγνοήσει με την προσβαλλομένη απόφαση.

96 Συνεπώς, σύμφωνα με τη νομολογία που παρατέθηκε στη σκέψη 92 ανωτέρω, το τμήμα προσφυγών δεν παρέβη την υποχρέωση που είχε προς αιτιολόγηση. Τα δύο πρώτα σκέλη του τρίτου λόγου πρέπει, κατά συνέπεια, να απορριφθούν.

Επί του τρίτου σκέλους του τρίτου λόγου

97 Δυνάμει του άρθρου 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009, κατά την ενώπιόν του διαδικασία, το ΓΕΕΑ εξετάζει τα πραγματικά περιστατικά αυτεπαγγέλτως· εντούτοις, σε διαδικασία που αφορά τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου της καταχωρίσεως, η εξέταση περιορίζεται στα επιχειρήματα που προβάλλουν οι διάδικοι καθώς και στα υποβληθέντα από αυτούς αιτήματα. Το άρθρο 76, παράγραφος 2, του ιδίου κανονισμού προβλέπει ότι το ΓΕΕΑ μπορεί να μη λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά των οποίων δεν έγινε επίκληση ή αποδείξεις που δεν προσεκόμισαν εγκαίρως οι διάδικοι.

98 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανένα ειδικό επιχείρημα που να μπορεί να συνδεθεί με παράβαση του άρθρου 76 του κανονισμού 207/2009.

99 Πρέπει να υπομνηστεί ότι, δυνάμει του άρθρου 21, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο εφαρμόζεται στη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου σύμφωνα με το άρθρο 53, πρώτο εδάφιο, του ιδίου Οργανισμού, και του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, το δικόγραφο πρέπει να προσδιορίζει το αντικείμενο της διαφοράς και να περιέχει συνοπτική έκθεση των προβαλλομένων ισχυρισμών. Τα στοιχεία αυτά πρέπει να είναι αρκούντως σαφή και ακριβή ώστε να μπορεί ο αντίδικος να προετοιμάσει την άμυνά του και το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί της προσφυγής, ενδεχομένως, χωρίς πρόσθετα στοιχεία. Προς κατοχύρωση της ασφάλειας δικαίου και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, είναι απαραίτητο, για να είναι παραδεκτή η προσφυγή, τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων αυτή στηρίζεται να προκύπτουν τουλάχιστον συνοπτικώς, αλλά κατά τρόπο συνεκτικό και κατανοητό, από το ίδιο το δικόγραφο (διατάξεις του Πρωτοδικείου της 28ης Απριλίου 1993, T-85/92, De Hoe κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-523, σκέψη 20, και της 21ης Μαΐου 1999, T-154/98, Asia Motor France κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-1703, σκέψη 49· απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουνίου 1999, T-277/97, Ismeri Europa κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1999, σ. II-1825, σκέψεις 28 και 29).

100 Εφόσον η προσφεύγουσα προβάλλει την εν γένει παράβαση του άρθρου 76 του κανονισμού 207/2009 χωρίς να στηρίζεται σε συγκεκριμένα επιχειρήματα, το τρίτο σκέλος του παρόντος λόγου πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

101 Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν υποτεθεί ότι ο λόγος αυτός μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η προσφεύγουσα προσάπτει στην προσβαλλομένη απόφαση ότι δεν στηρίχθηκε στα πραγματικά και νομικά στοιχεία που επικαλέστηκαν οι διάδικοι της διαδικασίας ανακοπής καθόσον κατέληξε στη διαπίστωση ότι η σχέση αντιπροσωπεύσεως που απαιτείται από το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 δεν υπήρχε, ο λόγος αυτός θα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος βάσει των εκτιμήσεων που διατυπώθηκαν στο πλαίσιο του λόγου που αντλείται από παράβαση του άρθρου 75, δεύτερη περίοδος, του εν λόγω κανονισμού.

102 Εξάλλου, όπως διαπιστώθηκε κατά την εξέταση του δευτέρου λόγου, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 65, παράγραφος 6, του κανονισμού 207/2009 (βλ. σκέψεις 42 έως 50 ανωτέρω), το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι το Πρωτοδικείο

δεν είχε αποφανθεί επί της υπάρξεως σχέσεως αντιπροσωπεύσεως μεταξύ των διαδίκων της διαδικασίας ανακοπής η οποία να δικαιολογεί την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 3, του ιδίου κανονισμού, και εξέτασε όλες τις προϋποθέσεις που προβλέπει η διάταξη αυτή.

103 Επιπλέον, πρέπει να παρατηρηθεί ότι το τμήμα προσφυγών δεν έθεσε νέους λόγους απαραδέκτου, αλλά στήριξε την εκτίμησή του στον σχετικό λόγο απαραδέκτου που έθεσε η προσφεύγουσα, αντλούμενον από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009. Οι διάδικοι της διαδικασίας ανακοπής διατύπωσαν επαρκώς την άποψή τους επί της εφαρμογής της διατάξεως αυτής κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας που προηγήθηκε της εκδόσεως της αποφάσεως του 2004 και δεν συνέτρεχε επομένως λόγος να τύχουν εκ νέου ακροάσεως επί των στοιχείων εκτιμήσεως που οδήγησαν στην έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Συνεπώς, το τμήμα προσφυγών εξέδωσε την προσβαλλομένη απόφαση χωρίς να παραβεί το άρθρο 76 του κανονισμού 207/2009.

104 Κατόπιν των προεκτεθέντων, ο τρίτος λόγος πρέπει να απορριφθεί και, κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

105 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με τα αιτήματα του ΓΕΕΑ και της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Η Safariland LLC φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα καθώς και εκείνα του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) και της DEF-TEC Defense Technology GmbH.

Martins Ribeiro Παπασσάβας Dittrich

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Απριλίου 2011.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς ..... II - 1636

Αιτήματα των διαδίκων ..... II - 1646

Σκεπτικό ..... II - 1647

1. Επί του δευτέρου λόγου που αντλείται από παράβαση του άρθρου 65, παράγραφος 6, του κανονισμού 207/2009 ..... II - 1648

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 1648

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 1649

2. Επί του πρώτου λόγου που αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 ..... II - 1652

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 1652

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 1654

Επί της πρώτης προϋποθέσεως σχετικά με την κυριότητα των προγενεστέρων σημάτων ..... II - 1655

Επί της δευτέρας προϋποθέσεως σχετικά με την ύπαρξη σχέσεως αντιπροσωπεύσεως ..... II - 1655

3. Επί του τρίτου λόγου, ο οποίος αντλείται από προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως καθώς και από παράβαση του άρθρου 63, παράγραφος 2, και των άρθρων 75 και 76 του κανονισμού 207/2009 ..... II - 1659

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 1659

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 1660

Επί του πρώτου και του δευτέρου σκέλους του τρίτου λόγου ..... II - 1660

— Επί του δικαιώματος των διαδίκων της διαδικασίας ανακοπής να εκφράσουν την άποψή τους σχετικά με την ερμηνεία της αποφάσεως του Πρωτοδικείου ..... II - 1661

— Επί της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως ..... II - 1664

Επί του τρίτου σκέλους του τρίτου λόγου ..... II - 1666

Επί των δικαστικών εξόδων ..... II - 1668